

var da Intet tabt ved, at man paabegyndte Oberveilejerne af disse Spørgsmaal, som man dog maa klare, og det ganske uden Hensyn til, om der vedbliver at være Gendarmere eller om Gendarmene forsvinde. Jeg behøver ikke at gjentage, hvad jeg har udtalt flere Gange i denne Sal, at jeg vilde ønske, at Gendarmene forsvandt jo før jo hellere af forskjellige Grunde. Men ganske bortset fra dette Spørgsmaal om Gendarmene kan man ikke vise fra sig, at man maa komme, — og jeg siger jo før jo hellere — ind paa dette Spørgsmaal, hvorledes Politiet skal ordnes. Der er en anden Hensende, i hvilken jeg vistnok indtager et noget andet Standpunkt end den ærede Minister og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgtreds. Jeg har den Tro, at man ikke kan løse Spørgsmaalet om Politivæsenets rigtige og ønskelige Ordning paa ret Maade, uden ved at tage Politiets Ordning og Stilling i det Hele for. Man kan ikke komme ind paa en ordentlig Løsning af dette Spørgsmaal, medmindre man tillige kommer til at undersøge, hvorledes Politiets Stilling skal være i Forhold til Domsmyndigheden. Det forekommer mig, at det er temmelig indlysende, at det fornuftigvis maa faae en væsentlig Indflydelse paa, hvorledes man skal ordne Politiet over Landet eller i de enkelte Kredse af Landet, om der habes særegne Politichefer rundt om i Landet, eller om Politimesteren fremdeles ligesom nu gaar op i Dommerens Person. Jeg kan forstaa, at man kan komme ind paa den Tanke, at man maa have ikke blot en Chef for det samlede Politikorps over hele Landet, men fremdeles Underchefer eller Inspektører, eller hvad man vil kalde det, fordelte i Landet paa de forskjellige Steder, saalænge man ikke har særskilte Politimestre i Landet, saalænge man kun har Dommere, der tillige ere Politimestre, men det forekommer mig at være indlysende, at i det Dieblit man fik særskilte Politimestre, maatte der naturligvis og nødvendigt, kan jeg sige, tilveiebringes et organisk Forhold og en Forbindelse mellem Politimestrene og Politichefen samt det underordnede Politipersonale. Man vil formodentlig erkjende, at det ikke gaar an at have Statsembedsmaend, som ere Politimestre eller Politichefer i forskjellige større eller mindre Jurisdirektioner, Retskredse eller Politikredse i Landet og ikke desto mindre have ved Siden deraf en Chef for det samlede Politikorps med en hel Del Underchefer, Assistentter eller hvad man nu vil kalde dem. Der maa tilveiebringes et organisk Forhold imellem disse forskellige Arter af underordnede og overordnede Personer i Politiets Tjeneste.

Men man kan, forekommer det mig, ikke tilbørligt overse og derefter ordne og indrette disse Forhold, saalænge det ikke er givet, hvorledes man vil ordne Politivæsenet i den af mig antydede Retning, saalænge man navnlig ikke har gjort sig det klart, om man fremdeles skal have denne Sammenblanding mellem Dommer- og Politimesterfunktionerne eller skal have dem adskilte. — Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længere, det har kun været mig om at gjøre at benytte ogsaa denne Leilighed til at sige — ikke, at jeg mener, at Karthago skal ødelægges for at referere til en Udtalelse fra den ærede Krigsminister forleden Dag — men det, jeg mener, at en Opgave, som det danske Folkething ikke længere kan eller bør styde fra sig, er for Alvor at tage fat paa en indgribende Retsreform her i Landet, hvilket efter min Formening ogsaa omfatter Omordningen af Politivæsenet her i Landet, en Løstegang, som den ærede Justitsminister selv har været inde paa, og som han selv for en halv Snes Aar siden har givet sit betydningsfulde Bidrag til at løse.

Solstein-Ledreborg: Jeg har kun bedt om Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger til, hvad den ærede Justitsminister har fremført. Jeg skal indrømme, at den ærede Minister har ikke sagt, at det var et Stykke Gendarmertilov, men den ærede Minister har ved Indbringelsen udtalt sig saaledes om denne Lovs Forbindelse med Gendarmene, at jeg ikke ret vel kan forstaa den anderledes, og i hvad den ærede Minister i Dag udtalte, kom netop det atter frem, som for mig var Hovedsagen, idet Ministeren udtalte, at der maatte Noget i Stedet for Gendarmene, inden vi affastte dem, eller faae Loven ophævet. Det er nemlig en Ting som Ministeren fuldstændig maa overlade til dette Thing at bestemme, om der skal Noget i Stedet for, men det er det, Ministeren ikke gjør. Ved at fremsætte dette Lovforslag samtidig med, at Gendarmertiloven ligger i Landstinget, og Gendarmertilstitutionen opretholdes til Trods for Folkethingets Forkastelse, siger Ministeren, at før vi faae Lov til her at bestemme frit med Hensyn til den ved foreløbig Lov indførte Gendarmertilstitution, før vi faae det, før vort Votum skal have nogen Betydning, skal der ogsaa være sat Noget i Stedet for Gendarmene. Jeg skal villig indrømme, og jeg skal ikke med et Ord bestride, hvad den ærede Minister har sagt, at der, hvis man behandlede denne Lov, vilde blive vist al mulig Smødekommen, at det ikke var Hensigten fra nogen Side at udøve Vold og Tvang mod